

1914 - 1996

தெய்வேந்திரப் பாதமலர்

தமிழ்மூர், சங்கையூர் மைந்தன்
கணபதிப்பிள்ளை தெய்வேந்திரம்
அவர்களது மறைவின் நினைவாக
கண்டாவில் வெளியிடப்பெற்றது.

ஷசம்பார் 1996

ஜியாவுக்கு அஞ்சலி!

தெய்வேந்திரப் பாதமலர்

தமிழ்மூலம், சங்கக்யூர் மைந்தன்
கணபதிப்பிள்ளை தெய்வேந்திரம்
அவர்களது மறைவின் நினைவாக
கண்டாவில் வெளியிடப்பெற்றது.

டிசம்பர் 1996

சமர்ப்பணம்

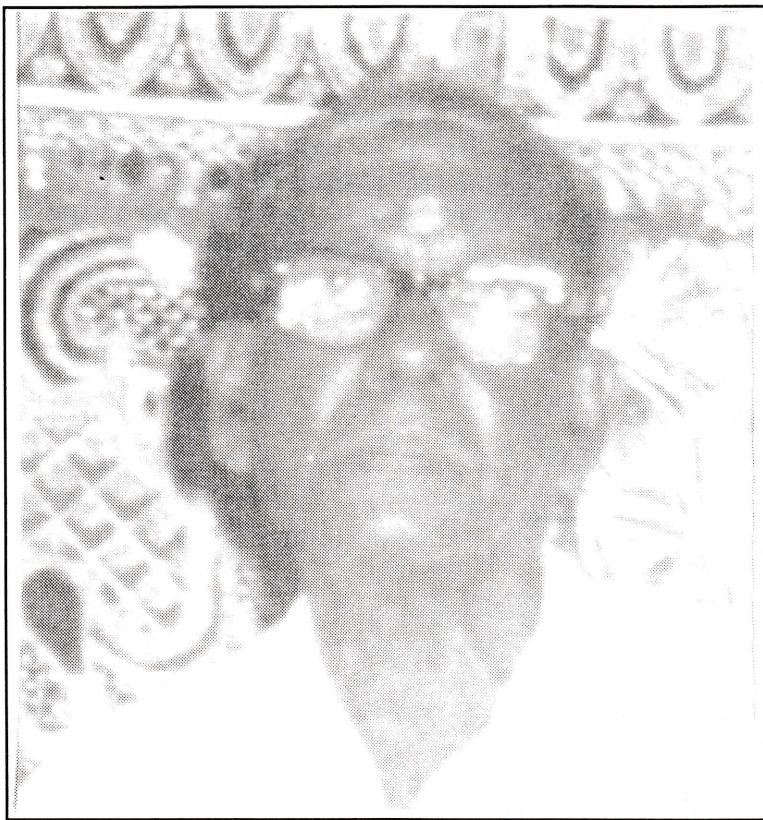
“ஆகா! இவனைப் பின்னளையாகப் பெற்றது இவன்
தந்தை பெற்ற பெரும் பேறு” என்னுமளவிற்கு
என்னால் எனது தாய் தந்தையர்
பெருமையடைந்தார்களோ நானறியேன்!

ஆனால்,
“அவையத்து முந்தி இருக்கச் செய்து” விட்ட
என் தந்தைக்கு,

இந்த நினைவு மலரைக் காணிக்கையாக்கி
அவர்தம் ஆத்மா சாந்தி கொள்ளச்
சங்காணையூர் முருகமுர்த்தி கோயில்
மூலவராம் முருகப் பெருமானை
மெய்யுருக வேண்டுகின்றேன்.

க. தெ. சண்முகராஜா

எங்கள் ஜியா

சங்கானையூர் கணபதியின்னை தெய்வேந்திரம்

(நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் முன்னாள் பண்டகசாலைப் பொறுப்பாளரும்,
சங்கானை, சிவா கூல்பார் உரிமையாளரும்)

தோற்றம்: 15.12.1914

மறைவு: 17.11.1996

வாழ்வும் வளமும்

பெற்றோர்:

தந்தை: கதிரவேல் கணபதிப்பிள்ளை - சங்கானை
தாய்: கணபதிப்பிள்ளை நாகமுத்து - சங்கானை

உடன் பிறப்புகள்:

தமையனார்: காலஞ்சென்ற க. செல்லையா (ராஜ்கோபால்ஸ், யாழ்ப்பாணம்)
தமக்கையார்: காலஞ்சென்ற: திருமதி அ. கார்த்திகேசு (மறவன்புலவு)
தங்கைமார்: திருமதி ச. சின்னத்தம்பி (கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்)
திருமதி க. பொன்னுச்சாமி (பெருமாள் கோவிலடி, யாழ்ப்பாணம்)
திருமதி நா. நடராசா (கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்)

மனைவி:

திருமதி திலகவதி அம்மையார்

பிள்ளைகள்:

திரு. தெ. சண்முகராஜா
திருமதி தெ. பராசக்தி
திருமதி கி. சரோஜினிதேவி
திரு. தெ. றங்கநாதன்
திரு. தெ. தங்கவேல்
காலஞ்சென்ற தெ. சிவலிங்கம்
திரு. தெ. திருமாறன்

பேரப்பிள்ளைகள்:

பதினான்கு பேர்

வாழ்க்கைக் குறிப்பு:

வட்டுக்கோட்டை இந்துக் கல்லூரியில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றார். கொழும்பு, திருகோணமலை, நல்லூர், சங்கானை, மானிப்பாய், காங்கேசன்துறை, செல்வச்சந்திதி ஆகிய இடங்களில் பல்வேறு வர்த்தகசாலைகளை நடத்திய பின்னர், 1958ம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் நீர்ப்பாசன இலாகாவில் உதவிப் பண்டகசாலைப் பொறுப்பாளராக நியமனம் பெற்றார். 1970ல் ஓய்வுபெற்று, மீண்டும் சங்கானையில் வர்த்தக முயற்சியில் ஈடுபட்டு ‘சிவா கூல் பார்’ ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நீர்ப்பாசன இலாகாவில் பணிபுரியும்போது முருங்கன், மன்னார், உயிலங்குளம், செட்டிகுளம், ஒட்டுச்சுட்டான் ஆகிய இடங்களில் பணிபுரிந்துள்ளார்.

திருமணம்:

1946ம் ஆண்டு, தென்புலோலியூர் வல்லிபுரம் - சிவபாக்கியம் தம்பதிகளின் முத்த புதல்வியான பிள்ளைநாச்சியார் என்று அழைக்கப்பெற்ற திலகவதி அம்மையாரை மணம் புரிந்தார். ஜம்பதாண்டு கால இல்லற வாழ்வை வெற்றிகரமாக முடித்தவர். சங்கையூர் மக்களால் ‘தெய்வேந்திரன்னை’ என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்டு, யாவருக்கும் நன்கு அறிமுகமான சங்கையூர் மைந்தன், பிறந்த மண்ணிலேயே 17.11. 1996 அன்று பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் இயற்கையெய்தினார்.

எங்கள் ஜயாவின் நினைவாக

தாய்மண் விட்டுப் புகலிடம் வந்தவர்கள் மீண்டும் தாய்மண்ணில் கால் பதிப்பது, தாய் தந்தையர், உடன் பிறப்புகளைப் பாச்ததுடன் அனைப்பது, பார்த்து மகிழ்வது என்பதைத் தவறவிட்ட தூர்ப்பாக்கியசாலிகளுள் நானும் ஒருவனாகிவிட்டேன்.

“அப்படியொரு செய்தி வரக்கூடாது.....வரக்கூடாது” எனத் தினந்தினம் வழிபாடு செய்து திருப்தியடைவதும்..... காலங்களிந்து வரும்வேளையில் பெற்றோர்களைப் போய்ப் பார்த்து வரலாம்” என நாட்களைக் கடத்தியவர்களுமாக இருந்தவர்களில் நானும் ஒருவன்.

காலங்களிந்து வருவதற்கு முன்னராக, காலன் வந்த செய்தி முந்திக் கொண்டது.

ஆசியாக கண்டத்தின் சராசரி மனித ஆயுனுக்குச் சற்று அதிகமாகவே வாழ்ந்து முடித்தவர் எங்கள் ஜயா.

முதலாவது யுத்த காலம் தொடங்கிய ஆண்டில் (1914) பிறந்து, சுதந்திரத் தமிழ்மீழ் வேண்டிப் போராடும் இறுதிக் காலத்தில் இயற்கையெய்தியவர் (1996) எங்கள் ஜயா தெய்வேந்திரம் அவர்கள்.

ஒவ்வொருவருக்கும் பெற்ற தாயையும் தந்தையையும் அறிந்துகொண்ட ‘முதல் நினைவு’ என்றுமே மறக்க முடியாதது.

என்னுடைய நினைவு சரியாக இருந்தால் அப்போது எனது வயது ஜந்தாக இருந்திருக்கலாமென நினைக்கின்றேன்.

அது ஒரு தீபாவளி நாளுக்கு முன்தின இரவு.

அப்போது சங்காணையூரில் குடியிருந்தோம்.

குடும்பத்தில் மூத்த பிள்ளையானதால் போலும், என்னிடம் அம்மாவும் ஜயாவும் மிகுந்த அன்பு வைத்திருந்தார்கள்.

ஒரு வாங்கில் இருவருக்குமிடையில் நான். தீப்பெட்டி போன்றதொரு பெட்டியிலிருந்து குச்சிகளை எடுத்து, பெட்டியின் மருந்து தடவிய பகுதியில் குச்சிகளை ஒவ்வொன்றாய் உராயும்போது, கண்களைப் பறிக்கும் வெள்ளி வெளிச்சம் பூவாக மலருகின்றது.

எனக்கு வேடிக்கை காட்டி என்னை மகிழ்வித்த பெற்றோரை நான் மகிழ்ச்சியுற வைத்தேனா?

சரியான பதிலை என்னால் முன்வைக்க முடியவில்லை

அந்த வெள்ளி வெளிச்சம் பூவாக மலர்ந்த இரவில்தான் என ஜயாவின் முகமும் அம்மாவின் முகமும் ‘முதல் அறிமுகமாக’ என்னுள் பதிந்துள்ளது. அந்த நாள் தொட்டு, நினைவுகள் நெஞ்சத்துள் குடியிருக்கத் தொடங்கின.

எங்கள் குடும்பத்தில் ஜயா, அம்மாவுடன் சேர்ந்து என்மேலும், பின்வந்த உடன் பிறப்புகள் மற்றும் உறவினர்கள் மீதும் அன்பு செலுத்தி ஆதரவு நல்கிவரும் பெற்றக்ரிய பெரியார் ஒருவர் உள்ளார்.

ஜயாவுக்கு ஜந்து வயதாக இருக்கும்போதே அவருடைய நட்பும் இணைந்து வளர்ந்ததாம்!

ஜயா இயற்கை எய்தும்வரை இந்த அற்புத நட்பு தொடர்ந்தது... இன்னும் தொடர்கிறது.

பிசிராந்தையாரும் சோழனும் போன்று நட்புக்கிலக்கணமாக வாழ்ந்தவர்கள் என தந்தையும் அவரும்!

‘இரத்தின மாமா’ என்று எங்களால் பாசுமடன் அழைக்கப்பெறும் அந்தப் பெரியாருக்கு ஜயாவின் பிரிவு தாங்க முடியாதது! ஜயா ஒரு முன்கோப்காரர். அவருக்கு வரும் முரட்டுக் கோபத்தை அடக்கும் அங்குசமாகத் திகழ்ந்தவர் - அவருடைய நன்பர்.

பிள்ளைப் பாக்கியம் கிடைக்கப்பெறாத அந்த நண்பருக்கு நான் தான் குழந்தை. என்னை அதிக காலம் உரிமையுடன் வளர்த்தெடுத்த அப்பெரியாரும் எனக்கு இன்னொரு தந்தை போன்றவர்!

என்னைப் பெற்ற தந்தையின் இழப்பு என்னை வளர்த்தவருக்கும் பெரும் இழப்பே! இவர்களுக்கெல்லாம் அருகிறந்து பணிவிடை செய்யவோ, ஆறுதல் சொல்லவோ முடியாமல் போய்விட்டதை என்னியெண்ணி நெஞ்சம் கணக்கிறது.

இத்துயரம் ஈழத்தமிழர்களுக்குப் பொதுவாகிவிட்டது என்று ஆறுதல் கொள்வது என்பது இலகுவானதல்ல.

மதிப்புக்குரிய ஜியாவே!

உங்கள் மீது எனக்கு என்றும் ஒரு பயமிருந்தது. உங்களிடம் இயல்பாகக் குடிகொண்டிருந்த முன்கோபமும் முரட்டுத் தனமும் எனக்கு அந்தப் பயத்தை உண்டுபண்ணியிருக்க வேண்டும்.

எனது திருமணத்தின் பின்னரும் அந்தப் பயம் தொடர்ந்தது. திருமணப் புதிதில் என் மனைவி என்னைப் பார்த்து, “என் உங்கடை ஜியாவைக் கண்டதும் எழும்பி நிற்கிறீர்கள்! அவ்வளவு பயமா?”என்று கேட்டபோது, “இது எங்கள் குடும்ப வழக்கம்: குடும்பத் தலைவருக்கு மரியாதை தர வேண்டும். நீரும் என்னைப் போல் பழகும்” என்று பதிலிறுத்தேன்.

இப்பழக்கம் பயத்தினால் வந்ததாலும், அது ஒரு நல்ல பண்பாக எனக்குப்படுகின்றது. இதனால் வயதில் முத்தவர்கள்-மரியாதைக்குரியவர்கள் யார் வந்தாலும் எழும்பி நின்று மரியாதை தரும் பழக்கம் எனக்குச் சொந்தமாகிவிட்டது.

ஜியா! நீங்கள் பகலில் தூங்கும்போது காகம் கரைந்தால், காயப்படுவர்கள் நாங்கள். காகத்தை விரட்டுவது என்பது கடினமான செயல். மகன் தந்தைக்காற்றும் உதவிகளுள் காகத்தை விரட்டுவதும் ஒன்றாகவிட்டது. உங்கள் தந்தை ஸ்தானம் எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது.

உங்களைப் புரிவதென்பது உலகத்தைப் புரிவது போன்றது.

கல்லுக்குள் கசியும் ஈரம் போன்று, உங்களது வளர்ப்புப் பிராணிகளிடம் நீங்கள் வைத்திருந்த காதலை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

‘குறுகுறு’ எனச் சப்தமிடும் வெள்ளை முயல்களின் சிவப்புக் கண்கள் என்னைப் பரவசப்படுத்தின. எங்கே தொடக்கூடாத இடத்தில் தொட்டால் முயல்களுக்கு ஆயத்து என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. அதன் காதுகளில் பிடித்துத்தான் முயல்களைத் தூக்க வேண்டும் என்பது நீங்கள் சொல்லித் தந்த வித்தை.

என்னுடன் பேசியதைவிட, உங்கள் கூண்டுக் கிளியுடன் அல்லவா பெத்தம்மா..பெத்தம்மா என்று கிளிக்கதை பேசுவர்கள். இவை உங்களுடைய இன்னொரு பக்கம்!

வட்டுக்கோட்டை இந்துக் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தபோது நாளுக்கொரு வெள்ளை வேட்டி உடுத்துவீர்களாமே!

அண்ணன் பிடவை வியாபாரம்! தம்பிக்குத் தனியுரிமை கடையில்!

உங்கள் தந்தையார் உங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறாராம், “தம்பி! இன்றைக்கு உடுக்கின்ற வெள்ளை வேட்டி போன்று, வாழ்க்கையில் தொடர்ந்தும் உடுக்க முடியுமாயின் கடையில் எடு..” என்று...எங்குத் தெரிந்தவரை, உங்கள் அப்புவின் அறிவுரையை நிஜமாக்கி வெள்ளையே உடுத்தியவர் நீங்கள்.

உங்களிடமிருந்து ஒரு வாழ்வியல் உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டேன். “செய்ய முடியாததைத் தொடர்க்கூடாது. முடியும் என்று நம்பிக்கை கொண்டால் தொடரலாம்!”

உங்களது தன்னமிக்கை, உழைப்பு, வீரம், தன்மான உணர்வு, உயர்வு தாழ்வற்ற மனித நேயம், இவையெல்லாம் போற்றப்பட வேண்டியவை.

காலையோ மாலையோ வீட்டிலிருந்து வெளியே புறப்படும் போது சுத்தமாக உடையணிந்து நெற்றியில் சந்தனப் பொட்டும், வாயில் தாம்புலமும் தரித்து, கம்பீரமாகக் கடைவீதிக்குச் செல்வீர்களே! அந்த முகம் பார்த்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாகின்றன!

அட்டா! சொந்தமென்று எண்ணிய சந்தோஷ உறவுகளில் தொலைந்ததுதான் எத்தனை!

“வீட்டுக்கு ‘நல்லவனை வை; நல்ல - வனை வை’ என்று சிலேடையாக உங்கள் நண்பர்களுக்குச் சூறவீர்களே. எந்தக் காலத்துக்கும் பொருந்தக்கூடிய இல்லற வாக்கியம் இது!

உணவு வகைகளை இரசித்துச் சாப்பிடுவதில்தான் எத்தனை பிரியம் உங்களுக்கு!

‘இது ஜியாவுக்கு’ என்று புறம்பாகக் கறிவகைகளை அம்மா எடுத்து வைப்பதைப் பார்க்கும்போது, ‘பதிபக்தியில் இதுவும் அடங்குமாக்கும்’ என்று எண்ணுவேன்.

இரவு பட பஸ்ஸில் பட்டணத்திலிருந்து வீடு திரும்பும்போது (அப்படித்தான் யாழ். போகும்போது சொல்வார்) மலாயன் கபே, வை.சி.சி.கு போன்ற உணவுச் சாலைகளிலிருந்து நீங்கள் வாங்கிவரும் தின்பண்டங்களை உறக்கத்திலிருந்து எழும்பி உண்ண வைப்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி வந்தால் பாகவதறையல்லவா துணைக்கு அழைப்பீர்கள். ‘மறைவாய்ப் புதைத்த ஒடு

மறைந்த மாயம் என்ன' என்று எம். கே. டியின் பாடலை நீங்கள் பாடித்தான் நான் மனனம் செய்தேன்.

அதுமட்டுமல்ல - உங்கள் மகிழ்ச்சியின் உச்சக்கட்டம் யாழ்ப்பாணத்து வென் திரைகளுக்கு அழைத்துச் செல்வது. ஆஹா! அந்த இனிமையான நாட்களில்தானே சினிமா இரசனையின் அரிச்கவடிகளைப் பாடம் செய்ய ஆரம்பித்தேன். பராசக்தி, பெண்ணின் பெருமை, முதல் தேதி, யார் பையன், மங்கையர் திலகம் ஆகிய சினிமாப் படங்கள் நீங்கள் அழைத்துச் சென்று பார்க்க வைத்த திரைப்படங்கள் அல்லவா?

கலைஞரின் 'பராசக்தி' படம் உங்களைப் பாதித்ததால் அல்லவா என் தங்கைக்கும் 'பராசக்தி' என்று (தாயாரின் விருப்பப்படி) நாமம் சூட்டச் சம்மதம் வழங்கின்றீர்கள்.

உங்கள் இரசனை கலாபூர்வமானது.

உங்கள் உடற்பலம் பிரமிக்க வைப்பது!

காங்கோசன்துறை (தையிட்டி) கந்தையா அண்ணை சொல்வார் உங்கள் வீரத்தைப் பற்றி: "தம்பி சண்முகம் உங்கடை அப்பற்றை புஜத்தில் கத்தி ஏத்தினால் கத்திதான் உடையும். உரமான சதைப் பிடிப்பு. எதற்கும் கிறங்காத மனிதன்".

நோஞ்சானான என்னைப் பார்த்து என் தந்தையாரின் பலம் பற்றிக் கூறும்போது என்னை மறைமுகமாகக் கேவி பண்ணுகிறாரோ என்று-நினைக்கத் தோன்றும்.

உங்கள் முற்கோபத்தையும், முரட்டுப் பிடிவாதத்தையும் பார்த்துப் பயந்து திருமண வாழ்வின் ஆரம்பத்திலேயே "விவாகரத்துக் கோரிய எனது தாயாரிடம் என்னை ஒப்படைக்காமல் 'பிள்ளை' உங்களுக்குத்தான் என்று உரிமை கொண்டாடியதுகூட உங்களது வீரத்தின் அடையாளமா...!"

என்ன ஆச்சரியம். இல்லற வாழ்வில் நீங்கள் இருவரும் தோற்கவில்லை. எனக்குப் பின் ஆறு வாரிகள். அரை நூற்றாண்டு காலத் தாம்பத்திய வாழ்வு.

இன்று தலைவனை இழந்து தனிமரமாகிவிட்ட எனது தாயின் துயரங்களைத் துடைத்தெறிய, துன்பங்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லத் திராணியற்ற ஆண்பிள்ளையாகத் துருவத்தின் பனிப் பிரதேச எல்லைக்குள் புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் துர்பாக்கிய நிலை.

என்ன இருந்தாலும் ஜூயா! நீங்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள். பிறந்த மண்ணில் தவழ்ந்தீர்கள்; வாழ்ந்தீர்கள்; உரிமையுடன் தாய் மண்ணில் மரித்தீர்கள்.

இந்த நூற்றாண்டில் இந்த அரிய வாய்ப்பைத் தவறவிட்ட எம்மவர்கள் ஏராளம். ஏராளம்.. நீங்கள் மண்ணின் மைந்தர்!

சொந்த மண்ணில் மரணமாவதுகூட ஒரு சுகமான அனுபவமே. அதுவும் ஒருவகைப் புண்ணியம். அதற்கும் கொடுத்துவைக்க வேண்டும்.

இராமன் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் சத்துருக்கினன் செய்தது போன்று, உங்களது இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்த என் தமிழிடம் கொடுத்து வைத்தவன்.

தந்தையே! கடந்த பதினெந்து ஆண்டுகளில் உங்களை ஒரு முறையாவது வந்து பார்க்கத் தவறியமைக்காக என்னை மன்னியுங்கள்.

உங்களது ஆத்மா சாந்தியடைவதற்குப் பிரார்த்திப்பதல்லாது வேறொன்றறியேன்.

பல பெரியார்களினதும், தலைவர்களினதும், மறைவுக்காக அஞ்சலி செய்தும், நினைவுக் கட்டுரைகளை வரைந்தும் வந்த உங்களது மைந்தன், தந்தைக்காக எழுதிய நெஞ்சத்து நினைவுகள் இவை!

ஓ! தேவர்களே!

என் தந்தையுடன் தாம்பத்யம் செய்த நல்ல நினைவுகளும், எங்களின் தூய்மையான அன்பும் எங்கள் தாய்மையின் சோகங்களைத் தூக்கியெறியட்டும். அவர்களது உள்ளாம் சாந்தி பெற்றும்!

தாயக மண்ணின் துயரங்கள் மண்ணுக்குள் புதைந்து சுதந்திர பூமியில் யாவரும் பாச்ததால் ஒன்றுபடும் அந்த நாள் விரைந்து வரவேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சி எங்கள் ஜூயாவின் ஆத்மா சாந்தி கொள்ளப் பிரார்த்திக்கின்றேன்!

**உங்கள் பிரியத்துக்குரிய
முதல் மைந்தன் க. தெ. சண்முகராஜா**

விநாயகர் வணக்கம்

ஜந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
 இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
 நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
 புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் ரேனே.

தேவாரம்

கற்றாக் கரியோம்பிக் கலியை வாராமே
 செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
 முற்றாவென்டங்கண் முதல்வன் பாதமே
 பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே.

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச்
 செல்வ மதிதோயச் செல்வ மியர்கின்ற
 செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
 செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே.

திருவாசகம்

பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்தஸம் பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரோடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஆரோடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
 ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
 வார்க்டல் உலகில் வாழ்கிலென் கண்டாய்
 வருகனன் றருள்புரி வாயே.

திருவிசைப்பா

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
 உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
 தெளிவளர் பளங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே!
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுலக தில்லை வளர்கநம்
 பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
 பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே
 புகுந்து பவனி யெல்லாம் விளங்க
 அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
 அடியோ முக்கருள் புரிந்து
 பின்னைப்பிறவி அறுக்க நெறிதந்த
 பித்தற்குப் பல்லாண்டு சூறுதுமே.

திருமந்திரம்

உள்ளம் பெருங்கோயி ஹானுடம்பு ஆலயம்
வள்ளற் பிராணார்க்கு வாய்கோபுரவாசற்
றெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப்புலணைந்தும் காளாமணிலினக்கே.

திருமுருகாற்றுப்படை

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே சுசன் மகனே - ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடையதண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நமிபியே கைதொழுவேன் நான்.

திருப்புராணம்

உலகே லாம்உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மஸர்ச்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

திருப்புகழ்

தனதானத் தனதான தனதானத் தனதான
இறவாமற் பிறவாமல் எண்யாழ் சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனே சற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர் காமப் பெருமானே.

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழம் தனைநீக்கி
அல்லவறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்னனும் தேன்.

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் எந்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்துஆண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உண்மகிழங் கோன்கழல்கல் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க
சசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடிபோற்றி
நேயத்தே நீநின்ற நிமலன் அடிபோற்றி

மாயம் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
 சிவன்அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன்அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா ஏழிலார் கழல்திறைஞ்சி
 வின்னிறைந்து மன்னிறைந்து மிக்காய் வினங்கொளியாய்
 எண்னிறைந்து எல்லைஇலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழவாகி மரமாகிப்
 பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ் நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா எனழங்கி ஆழ்ந்துஅகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தனியாய் இயமான ணாம்விமலா
 பொய்யா யினெல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிஸிர்கின்ற மெய்ச்சட்டரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்மை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அளிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னை புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நனியானே
 மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஜந்துடையாய் வின்னேர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன்தன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அறுங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புந்தேர்போர்த்தெ ங்கும் புழுஅழுக்கு வீடி
 மலங்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன்ஜூந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தான் பாகிக் கசிந்துஉன் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சட்டரே
 தேசனே தேனார் அழுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றற்றுப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெரும்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அழுதே அளவிலாப் பெம்மானே

ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கின் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனேதுன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நவாகி அல்லானே
சுர்த்துள்ளை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
சுர்த்தமெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுனுக்கரிய நுனுனுணர்வே
போக்கும்வரவும் புனர்வுமி லாப்புண்ணியனே
காக்கும்எம் காவலனே காண்பரிய பேரோளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேன் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அழுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன்எம் யை அரனேயோ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டின்கு வந்து விணைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்றை கட்டமிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லியபாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆத்ம ஈடேந்றத்துக்கு எங்கள் பிரார்த்தனை!

இலக்கியப் பயணத்தில்
கண்டியவானில் எங்களோடு இணைந்த
‘வீணைமைந்தன்’ கே.ரி. சண்முகராஜா
அவர்களது அன்புத் தந்தையாரின் பிரிவில்
எங்கள் துயரங்களையும் இணைத்துக் கொள்கிறோம்!
சொந்த மண்ணின் சுவாசத்தில் தன்னைப் பிரிய வைத்த
அவரது அன்புத் தந்தையாரின் பிரிவில்
இந்த மண்ணின் நினைவுகளை
எடுத்துச் சுமக்கும் வீணைமைந்தன் அவர்களதும்
அவரது சகோதரர், சுற்றுத்தோடும்
எங்கள் இதயங்கள் இணைந்தன என்பதோடு
அமரத்துவம் அடைந்த தந்தையாரின்
ஆத்ம ஈடேந்ற வைபவத்தில்
எங்கள் அஞ்சலிகளை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறோம்!
ஓம் சாந்தி..சாந்தி..சாந்தி..!

‘தீவகம்’ வே. இராசலிங்கம்
பிரதம ஆசிரியர், ‘நம்நாடு’

கொடிது! கொடிது! மானிடம் கொடிது!

மறைந்தது தெய்வம் என்றார்
 மானிட விருட்சம் என்றார்
 அனைந்தது ஈழ மன்னில்
 ஆன்மீக ஒளியே! என்றார்
 விளைந்தது சங்கை நல்லூர்
 வித்தகன் வரவால் என்றார்
 நனைந்தன விழிகள் எல்லாம்
 நல்லவன் பிரிவால் வேந்து.

காவியச் சுவையில் அன்றோ
 கம்பனின் திறுவனக் கண்டேன்
 போதியின் போதம் கேட்டே
 புத்தனின் மேன்மை கண்டேன்
 ஆழிதூழி உலகம் எல்லாம்
 அருந்தமிழ் இசைக்கும் ஞானி
 மாதவப் புதல்வன் வீணை
 மைந்தனில் உள்ளனக் கண்டேன்

தாயகம் பெயர்ந்து வாழும்
 தமிழினம் நலைக்க நல்ல
 தாரகம் அனைய நூல்கள்
 தந்தநம் வீணை மைந்தன்
 வாரணன் பொருத மார்பன்
 வரையறு மகவாம் என்றால்
 பாரகம் உன்னு சொர்க்கம்
 பாதகன் காலக் கொடியோன்.

உன்மையே இறந்ததோ! தெய்வம்
 உழையாய் நின்றதோ! தமிழ்
 கன்ஸையே இழந்ததோ! நிதம்
 காரிஞுச் காணவே! கதிர்
 விண்ணிலே வீழ்ந்ததோ! நற்கனி
 விருட்சமே சாய்ந்ததோ! இனி
 மன்னிலே மாந்தர் வாழ்வு,
 மரக்கலம் உடைந்த வாரே!

கொடிதினும் கொடிது என்பேன்
 கோடிய தெய் வ நீதி!
 போய் யினும் போய் யே என்பேன்
 போற்றிய மளிந வாழ்க்கை!
 வலிதினும் வலிதாய் அன்பில்
 விளைந்தநல் நெஞ் சம் எல்லாம்
 பிரிவேலும் தீயில் வேந்தால்
 பிறப்பது கொடிதின் வேரோ!

தமிழ் அலயம்

THAMIL AHLAYAM

"உலகமெல்லாம் தமிழர் குலம் பரவியேன்ன
உலகமது தமிழ்ப்பெருமை அறியா தொழிலின
தமிழர் நாம் தமிழரென வாழ வேண்டில்
தமிழ் கலையை உலகறிய செய்வோம் வாரிர்!

தேசமெங்கும் தமிழ் செழித்தோங்க வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கோடு கணேடிய
மன்னில் எழுத்தாளர் இகையத்தை நிறுவதற்கு முன்னின்று உழைத்த உத்தமர்
சிறந்த கவிஞர் நயமிகு நாடக எழுத்தாளர் உயர்ந்திருக்கும் சன்முகராசா அவர்களின்
தந்தையார் மறைவு குறித்து
தமிழ் ஆலயத் தலைவர் விடுத்த அனுதாபச் செய்தி.

கவிவளர் நெஞ்சே! நீ கவலையில் வாடாதே!

நல்லதோர் வீணை செய்து
நற்றமிழ் சங்க நாதம்
நலமுற மீட்டும்எங்கள்
வித்தகா!.....வீணை மைந்தா!..... நீ

உற்ற துயர் செவிகளிலே
உற்றாலே உயிர் பதைத் தேன்
கற்றவர் புகழ்ந் தேற்றும்
கவிவளர் நெஞ்சே! உன்னை
கவலைகள் நீண்டலாமோ!
கவின் தமிழ் வாடுமென்றோ.

மூப்பிய சபைகள் எல்லாம்
முதல்வனாய் நீயிருக்க
காப்பியம் செய்ய வல்ல
கருத்துடை அறிஞனாக
ஆக்கிய தந்தை சென்றால் - துயர்
ஆற்றுவார் ஆரோ இங்கே
போற்றிய மனித வாழ்க்கை
போவதே உன்மை என்று
தேவூவாய் தமிழ் வளர் நெஞ்சே!

வாங்கி விடும் மூச் சினிவே
வன்டமிழே கலந்திருக்கும்
குட்கமத்தை உனக்களித்த
தந்தையொரு தெய்வம் தான்
தவறியது சோகம்தான்

கற்றவன் நீ அறிவாய் - இது
காலத்தின் கட்டளைதான்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு
வாழ்ந்த நின் தந்தையோ
மாயப் பிறப்பறுக்கும்
மன்னைடு சேர்ந்தாரேன
துயநின் நெஞ்சத்தின்
துயரவைகள் ஓயட்டும்.

நஞ்சம் கனக்கிறது; கண்கள் கசிகின்றன!

கடந்த மாதம் (நவம்பர்) 22ம் திங்கி நண்பர் சண்முகராஜா (ஷண்) அவர்கள் ரொறங்ரோவுக்கு வருகை தந்திருந்தார். வழக்கம்போல குடும்ப விவகாரங்கள், இலக்கிய உறவுகள், தமிழ்மூல் போராட்டம் போன்ற பல விடயங்களையும் அலசினோம். சாயி பஜனையிலிருந்து எனது மனைவி கொண்டு வந்திருந்த பிரசாதங்களைப் பக்தியுடன் கவைத்தார். அடுத்த வாரம் மீண்டும் வருவதாகக் கூறி மொன்றியல் திரும்பினார்.

ஆனால், அடுத்த திங்கள்று அவர்டிப்பிருந்து வந்த தொலைபேசி அழைப்பு அதிர்ச்சியைத் தந்தது, எத்தனையோ தடவைகள் தமது தாய்-தந்தையைப் பற்றி அவர் என்னுடன் மனம்விட்டுப் பேசியிருந்ததால், தமது தந்தையாரின் இயற்கை மறைவு பற்றி அவர் தெரிவித்த தகவல், எனது தந்தையை நான் இழந்தது போன்ற ஒர் உணர்வினைக் கொடுத்தது.

அதேசமயம் எனக்குள் குற்ற உணர்வு வியாபித்ததையும் என்னால் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. அதற்கு நியாயமான காரணம் நியாயமாகவே இருந்தது.

கடந்த இரண்டாண்டுக்குள் பல தடவைகள் நண்பர் ஷண் தமது பிறந்தகத்துக்குச் செல்ல விரும்பியிருந்தார். முதுமையான நிலையிலிருக்கும் பெற்றோரைப் பார்த்துவிட அவர் துடித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த விருப்பத்தை ஒவ்வொரு தடவையும் என்னிடம் தெரிவிப்பார். அதனை ஆமோதிப்பதாக எனது கருத்துக்கள் எப்போதுமே இருந்ததில்லை.

இவ்வருட முற்பகுதியில் தென்னிந்தியம் பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்த வேளையிலும், அப்படியே தமிழ்மூத்துக்கும் ஒருமுறை சென்றுவிட்டு வரலாமென்ற எண்ணம் அவரிடம் உதித்தது. இரண்டோ மூன்றோ ஆண்டுகள்லல் - பதினைந்து ஆண்டுகளாகத் தம்மைப் பெற்று வளர்த்த பெற்றோரின் முகத்தைக் காணாத ஒரு பிள்ளையின் ஆவலை ஷண்னின் முகத்தில் அப்போது நான் பார்த்தேன். ஆனாலும், நண்பர் அங்கு செல்வதற்கு என் மனம் ஓப்புக் கொள்ளவில்லை.

தமிழ்மூல் போராட்டத்தை உணர்வழூர்வமாக ஆதரித்துப் பேசியும், எழுதியும் வரும் ஒருவர், ஸ்ரீலங்கா தலைநகருக்கு ஊடாகத் தமிழ்மூத்துக்குப் பயணம் செய்கையில் ஏற்படக்கூடிய அபாய நிலையை மனதிற்கொண்டே அவரது பயணத்துக்கு நான் தடையாக இருந்தேன் என்பதை அவர் தெரிந்து கொண்டதால், அதனை மீறி நடக்க விரும்பவில்லை.

நல்லதொரு நண்பர் அநியாயக்காரர்களின் கைகளில் அகப்படுவதையோ, அல்லது சிறையில் சித்திரவதை செய்யப்படுவதையோ கற்பணையிலும் என்னால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை.

இவ்வாறான நிலையிலிருக்கையில் அந்தப் பொல்லாத காலன், நண்பரின் அருமைத் தந்தையாரை அபகரித்துச் சென்றுவிட்ட செய்தி வந்துவிட்டது.

★ ★ ★ ★ ★

இவ்வருடப் பிற்பகுதியில் தமது நாடக நூலொன்றையும் கவிதை நூலொன்றையும் வெளியிட நண்பர் ஷண் முயற்சிகளை எடுத்து வந்தார். ஆனாலும் அதனைத் திடீரெனப் பிற்போட்டார். தமது பெற்றோரை அடுத்த வருட முற்பகுதியில் சென்று பார்த்து விட்டு வந்த பின்னர் அவைகளை வெளியிடலாமென்பது அவரது எண்ணமாக இருந்தது.

தாம் சென்று ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு வரும்வரை தமது தந்தையாருக்கு எதுவும் நடந்துவிடக் கூடாதென்பதை நேர்த்தியாகவே கடவுளிடம் வைத்திருந்தார்.

ஆனாலும் பிறக்கும்போதே எப்போது, எங்கே என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட ஒன்றை எவரால்தான் மாற்ற முடியும்? எந்த சக்தியாலுமே இதனைத் தடுக்க முடியாது.

இப்படித்தான் தந்தையை இழந்த நண்பருக்கு எங்களால் கூறமுடிந்தது!

“இன்றைய போர்க்காலச் சூழலில் எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான மரணங்கள் இவ்வாறுதான் நடந்து முடிகின்றன. சிலர் தங்களது பெற்றோரின் உருக்குலைந்த சடலங்களை எடுக்கக்கூட முடியாத நிலையில் மரணச் சடங்குகளை நடத்தியுள்ளனர். இந்த வகையில் பார்க்கையில் உங்கள் தந்தையாரின் மரணம் இயற்கையின் நியதியாக நடந்து முடிந்துள்ளது. உங்கள் சகோதரர்கள் இறுதிச் சடங்குகளை எந்தக் குறையுமின்றிச் செய்து முடித்துள்ளனர்.”

இவ்வாறு சாட்டுக்கள் சொல்லி அவருக்குத் தேறுதல் மட்டுமே எங்களால் கூறமுடிந்தது!

இவைகளைக் கேட்டு அவரால் ஆறுதல் பெற முடியுமா?

நிச்சயமாக இல்லை.

“இத்துயரம் ஈழத்தமிழர்களுக்குப் பொதுவாகிவிட்டது என்று ஆறுதல் கொள்வது இலகுவானதல்ல” - இது நண்பரின் துயரம் தோய்ந்த வார்த்தை.

★ ★ ★ ★ ★

நண்பர் ஷண்ணும் நானும் வயதினில் ஒரே கோட்டினில் அருகருகாக நிற்பவர்கள். இரண்டாம் உலக மகாபுத்தம் முடிவடைந்து, சமாதானக் காற்று அண்டசராசரங்கள் அனைத்தின் கோபுரங்களிலும் ஜில்லிட்டுச் சென்ற வேளையில் பூவுலகில் கண் விரித்தவர்கள் நாங்கள். நாமிருவரும் குடும்பத்தின் முத்தவர்கள். இதனால் பெற்றோரின் கடைக்கண் பார்வையைச் சற்றுக் கூடுதலாகப் பெற்றவர்கள்.

பெற்றோரின் ஆதரவான அன்பையும் சகோதரர்களின் அன்புப் பாசத்தையும் சமார் அரை நுற்றாண்டுகளாக நாம் அனுபவித்து வந்துள்ளோம்.

‘எங்கள் ஜியாவின் நினைவாக’ என்ற தலைப்பில் நண்பர் எழுதியுள்ள கட்டுரையைப் படிக்கையில் என் கண்களின் ஒரம் கசிய ஆரம்பித்தது. மனித்துவிகள் கண்ணத்தில் வழிகையிலேயே மனம் அழுவதை உணர முடிந்தது. ஓவ்வொரு வரியும் எனது தந்தையை நினைவுடூத்தின. அந்தக் காலத்தில் பிள்ளை வளர்ப்பு முறை என்பது தமிழர் வீடு ஓவ்வொன்றிலும் ஒரே மாதிரியான கண்டிப்புதனும், கருணையுடனும் இருந்ததை இது தெரிய வைத்தது.

என் மனம் தொடர்ந்தும் அழுது கொண்டேயிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், தந்தையின் இறுதிக் கடன்களைச் செய்வதற்குக் கொடுத்து வைக்காத துர்பாக்கியசாலி நானும்தான்.

ஆதலால், நண்பரின் மனத் தாங்கலை என்னால் உள்பூர்வமாக உணரமுடிகின்றது.

★ ★ ★ ★ ★

மரணங்கள் ஓவ்வொரு நாளும் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எமக்குத் தெரிந்தவர்களின் மரணச் செய்திகளைத் தினமும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எத்தனையோ பரிதாப மரணங்களை அன்றாடம் பத்திரிகைகளில் படிக்கின்றோம்.

வாராவாரம் பல மரணச் சடங்குகளில் கலந்து கொள்கிறோம். எங்கள் அனுதாபங்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். உறவினர்களுக்கு ஆறுதலும் தேறுதலும் கூறுகின்றோம்.

ஆனாலும், மரணம் எங்கள் வீட்டில், எங்களில் ஒருவருக்கு வரும்போது அதனைத் தாங்கும் சக்தியை எமக்கு ஆண்டவன் கொடுப்பதில்லை.

இந்த வகையில், நண்பரும் அவரது தாயாரும் சகோதரர்களும் குடும்பத்தவர்களும், தங்கள் குடும்பத் தலைவரை இழந்து தவிக்கும் தவிப்பை என்னால் உணரமுடிகின்றது.

அன்பு நண்பா!

தங்கள் அன்புத் தந்தையை எனது தந்தையாகவே பார்க்கின்றேன்;

தங்கள் சகோதரர்களை எனது சகோதரர்களாகவே பார்க்கின்றேன்;

தங்கள் தாயாரை எனது தாயாராகவே பார்க்கின்றேன்.

எனது தந்தையாரின் மரணத்தின் போது செய்யத் தவறிய சில பணிகளை, தங்கள் தந்தையின் மறைவின் பின்னர் செய்யக் கிடைத்ததைப் பெரும் பேறாகக் கருதுகின்றேன்.

தமிழிலக்கிய உலகுக்குச் செழுமையும் செழிப்பும் வழங்கும் ஆற்றல்மிகு எழுத்தாளரான வீணைமைந்தனைத் தந்த ‘ஜியா’வின் நினைவுக்கு இச்சிறு மலரைத் தொகுத்து வழங்குவதற்குச் சந்தர்ப்பமளித்தமைக்கு ஆழ்ந்த நன்றிகள்!

திரு எஸ். திருச்சௌல்வம்

கருணையை உள்ளத்திலும் கண்டிப்பைப் பார்வையிலும் கொண்டவர் எங்கள் அன்பகலா ஜூயா

‘தந்தை சொல்மிக்க மந்திரமில்லை’ என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. அதேபோல் எங்கள் ஜயாவின் கருத்துக்கு எதிர் வாக்கு எவரும் சொல்ல முடியாது.

சிங்கத்தின் சிலிர்ப்பும் சீற்றமும் கொண்ட அவரிடத்தில் பிள்ளைப் பாசமும் அளவற்றுப் பொங்கியது. குழப்படி செய்தால் அடியும் கிடைக்கும்; அரவணையும் கிடைக்கும். அவர் வருகிறார் என்றால் வீட்டில் பெரும் அமைதி நிலவும். ஆர்ப்பாட்டமெல்லாம் அடங்கிவிடும். பள்ளிப்படிப்பில் அவ்வளவு நாட்டமில்லாமல் போனவுடன், என்னைப் பற்றி அவருக்குப் பலமான யோசனை. எனக்குள் ஒரு திறமையிருந்தது. அப்போது நாங்கள் காங்கேசன்துறையில் குடியிருந்தோம். அங்கு பெரும்பாலான வாடகைக்கார்கள் கோபா என்னும் பெயர் கொண்ட வண்டிகள். சுமார் பதினெட்டு உரிமையாளர்களிடம் ஒரே இன வண்டியிருந்தது. வீதியில் அவர்களுடைய காரின் ‘கோன்’ சத்தத்தை வைத்தே அது யாருடைய கார்; அதன் நம்பர் என்ன” என்பதைச் சொல்லி விடுவேன். இது எனக்கு ஒரு பொழுதுபோக்கு விளையாட்டு மாதிரி.

இதைக் கவனித்த எனது ஜூயா, “உனக்கு ஏற்ற இடம் மோட்டார் கராஜ் தான்” என்னும் முடிவுக்கு வந்து, என்னை ஒரு கராஜ் முதலாளியிடம் சேர்ப்பிக்கும் ஒழுங்குகளைக் கவனிக்க ஆரம்பித்தார்.

‘சண்டிலிப்பாய் அபிமன்னமராஜ்’ மோட்டார் கராஜ் தெரியாத வாகன ஓட்டுனர்கள் அந்தக் காலத்தில் இருந்திருக்க மாட்டார்கள். அவ்வளவு பிரபல்யம் வாய்ந்தது. ஜயாவுக்கு அவர் வேண்டியவர் போவும். அங்கு என்னை அமைத்துச் சென்று அறிமுகம் செய்து வைத்து தொழில் கற்க வைத்தார். பள்ளிப் படிப்பில் நாட்டமற்றிருந்த என்னைப் பொருத்தமான தொழிற் பள்ளியில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து, எனது திறமையைப் பலரும் பாராட்ட வைத்த எனது ஜயாவுக்கும், எனது ஆசான் திரு. அபிமன்னராஜாவுக்கும் எனது மனமாற்ற வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

தகப்பன் பிள்ளையைக் கண்டிப்பது என்பது தண்டனைக்குரிய செயலன்று. தனது பிள்ளை பிற்காலத்தில் நன்றாக வாழவேண்டும் என்னும் அக்கறையே ஆகும். இதை நான் இன்று எனது வாழ்வின் அனுபவங்களினாலும், வளர்ச்சியினாலும் அறிந்து கொண்டேன்.

எனது ஜூயா எவ்வளவு கண்டிப்பாக இருந்தாரோ அவ்வளவிற்கு அவரிடம் கருணையும், பிள்ளைப் பாசமும் மிகுந்திருந்தன. அதனை அவர் இலேசில் வெளிக்காட்ட மாட்டார். திடீரென அவரின் செயற்பாடுகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். முக்கியமாக, தைப்பொங்கல், தீபாவளி, வருடப் பிறப்பு நாட்களில் அவரது அருகில் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை மாறியிருக்கும்.

தொழில் ரீதியாகப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பாஹ்ரெயன் நாட்டிற்கு நான் செல்ல நேர்ந்தது. அப்போதுதான் ஜயாவை நான் கடைசியாகப் பார்த்தேன் மூப்பு எதிய நிலையில் அவர் எங்களைப் பார்ப்பதற்குப் பிரியப்பட்ட நேரத்தில் அவரை ஊரில்போய் பார்த்து வரக்கூடிய பலன் எனக்குக் கிட்டவில்லை.

‘பிள்ளைகள் கட்டப்படாமல் நல்லபடி வாழவேண்டும்’ என்று அவர் அமைதி கொள்வதுண்டு. ஆனால் அவருக்கு இறுதி நேரத்தில் எங்களது நன்றிகளையும், பணிலிடைகளையும், அருகிருந்து செய்ய முடியாமல் போனதற்கு மிகவும் மனம் வருந்துகின்றேன் மற்றவர்களுக்குக் கடமைப்படாது வாழும் திறமைகளையும், மனத்துணிவையும், ஜயாவிடமிருந்தே கற்றுக்கொண்டேன். எனது அம்மாவுக்கு ஆழுதல் சொல்ல, ஜயாவின் ஆதம் சாந்திக்காக அனுதினமும் நன்றியுடன் வணக்கம் செலுத்துவதே எனது கடன்.

தெ. நங்கநாதன் (ரோறன்றோ)

இரண்டாவது புதல்வன்

தந்தைசொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை

இது அவ்வைப் பிராட்டியாரின் கொன்றை வேந்தன் கூற்று. ‘ஒரு மகனுக்கு அல்லது திருமணமாகாத மகளுக்குத் தந்தையின் அறிவுரைக்கு மேலான சக்தி வாய்ந்த மொழி வேறில்லை’ என்பது இதன் பொருள்.

மந்திரம் என்ற சொல்லைக் கவனித்தல் வேண்டும். தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்:

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப. (செய்யுளியல் 171)

இதற்கு ‘நிறைவான மொழியினையுடைய மேலோர் ஆணையிட்டுக் கூறிய மறைவான மொழியே மந்திரம் என்று அறிஞர் கூறுவர்’ என உரையாசிரியர் பொருள் சொல்வர்.

மறைமொழி என்பதற்கு மறைந்து நிற்கும் மொழி, பொருள் விளங்காத மொழி, நுண்மொழி என்றெல்லாம் பொருள் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. ஆக, மந்திரம் என்னும் சொல் இரகசிய மொழி என்னும் பொருளில் வழங்கப்படலாயிற்று. ‘மந்திராலோசனை’ மன்னன் தனக்கு நம்பிக்கையானவர்களோடு சொய்யும் இரகசிய ஆலோசனையைக் குறிப்பதாகும். காலப்போக்கில் அவனது மந்திர ஆலோசனையிற் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மந்திரிகள் என்று அழைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

அவ்வையாரின் அறிவுரையில் மந்திரம் என்ற சொல்லுக்கு இரகசிய மொழியெனப் பொருள் கொள்ள இடமில்லை. ‘தந்தையின் அறிவுரையிலும் மேலான இரகசிய மொழி வேறேதும் இல்லை’ என்று சொல்ல வருவாரா என்ன? பரகசியமாகச் சிறுவர்களுக்குப் பாடம் சொல்ல வந்தவர் விளங்காத இரகசியம் பேசியிருக்க நியாயமில்லை. அவர் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பதில் வல்லவர். விளங்கும் வகையில் வழக்குச் சொற்களை அதிகம் பயன்படுத்துவார்.

வழக்கில் மறை என்ற சொல்லுக்கு வேதம் என்ற பொருள் சங்க காலத்திலிருந்தே நிலவி வந்திருக்கின்றது. அதனால் மறைமொழிக்கு வேதவாக்கு என்று பொருள் கொள்வதே பொருத்தமாகின்றது. வேதக்கருத்துக்கள் பலருக்கு அக்காலத்தில் விளங்காது இருந்தமையால், வேதவாக்கும் ஒரு வகையில் மறைமொழியேயாகும்.

இக் காலத்தில் வேத வாக்குத் தெய்வ வாக்கு என்னும் பொருளிலேயே பெரிதும் வழங்கப்படுகின்றது. தெய்வ வாக்குத் தூய்மையானது, நிறைவானது, முடிந்த முடிவானது, நன்மை தருவது. அதற்கு மேல் ஒரு வாக்கு இல்லை; இருக்க முடியாது. தெய்வ வாக்கு மிகுந்த சக்தியுடையது. அதுவே மந்திரமாகும். இக் கருத்தே தொல்காப்பியர் கூறும் ‘மறைமொழி’க்கும் பொருந்தி நிற்பதைக் காணலாம்.

இனி, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவரும் தெய்வ சக்தி உடையவராவர். இவர்களில் துறவற வாழ்வின் நெறிமுறை நிற்கும் முனிவர்கள் முதன்மையானவர்கள். புலன்களை அடக்கி உலகப் பற்றுக்களைத் துறந்த முனிவர் மொழிகளும் மறைமொகளாகும். திருக்குறளில் நீத்தார் பெருமையின் கீழ் வரும்

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும் (3:8)

என்னும் குறளிலுள்ள மறைமொழிக்கு பரிமேலழகரும் மணக்குடவரும் தொல்காப்பியர் வழி மந்திரம் என்றே பொருள் கூறினார்.

ஆக, மந்திரம் என்பதற்கு வேதவாக்கு அல்லது சக்தி வாய்ந்த சொல் எனப் பொருள் கொள்வதே பொருத்தமாகும். சக்தி அல்லது வல்லமை என்பது பயன்பாட்டால் வருவது. அதனால் மந்திரம் சித்திக்கும் எனபர். சித்தித்தல் - பயன்செய்தல். நிறைமொழி மாந்தர் பயனில் சொல் பாராட்டாதவர். அவர்கள் என்னியதை அவர்கள் சொல்லே செயற்படுத்த வல்லவை.

நாயன்மார் வாழ்க்கையிலும் அவர்கள் சொற்கள் செய்த அற்புதங்கள் பலவற்றைப் பார்க்கிறோம். திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனாரின் தீருநீற்றுப் பதிகம் நல்ல சான்று. இது ‘மந்திரம் ஆவது நீறு’ என்று

தொடங்குகின்றது. மந்திரம் ஆவது - பாதுகாப்பு ஆவது. நீறு ஒருவரைப் பாதுகாக்க வல்லது. இது திருநீற்றின் சக்தி. சிவ சக்தி. இச் சக்தியின் பயன்பாடுகளை வெந்துயர் தீர்ப்பது, புன்மை தவிர்ப்பது, முத்தி தருவது, பத்தி தருவது, சித்தி தருவது என்றெல்லாம் விரித்துரைக்கின்றார் திருஞானசம்பந்தர். அது மட்டுமன்றிப் பாண்டியனின் வெப்பு நோயைத் திருநீற்றால் மாற்றி அதன் சக்தியை செயன் முறையாகவும் நிருபித்துக் காட்டுகின்றார்.

தந்தை சொல்லுக்கும் சக்திகள் உண்டு. தாம் பெற்ற பிள்ளை நல்லாய் வரவேண்டும் என்று மனதார நினைப்பவர் பெற்றோர். அவருள்ளும் தந்தையின் கடன் மகனைச் சான்றோனாக்குதல்.

என்று புறந்தருதல் என்தலைக் கடனே
சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே (புறம் 312)
என்று என்றோ பாடிவைத்தார் பொன்முடியார்.

சான்றாண்மை நல்லொழுக்கம், குணநலம், அன்பு, நாணம், பிறருக்கு உதவுதல், இரக்கம், வாய்மை, பணிவு, துணிவு, தோல்வியை ஓப்புக்கொள்ளுதல், பிறர் தீமை பேசாமை, இன்னா செய்தார்க்கும் இனியேவே செய்தல், நிலைதவறாமை, தனது குடும்பத்துக்கும் நாட்டுக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை உணர்ந்து செய்தல் முதலாய இயல்புகளோடு பொருந்தியது. இவ்வித நல்வியல்புகளை மகனிடத்தில் வளர்த்தல் தந்தையின் கடமையாகும்.

மேற்போந்த நற்குண நற்செய்கைகள் கல்வி அறிவின்றி முழுமை பெற முடியா. எனவே, முறையான கல்வியை அளிக்கும் பொறுப்பும் தந்தைக்கு உரியது. பொன்முடியார் மகனை ஆளாக்குவதில் தந்தைக்குரிய பெரும் பொறுப்புகளை ஒரு சிறு வரிக்குள் பொதிந்து தந்தவிதம் போற்றுதற்குரியது.

பொன்முடியாரிலும் வள்ளுவர் ஒரு படி மேலே சென்று மகனைச் சான்றோன் ஆக்கினால் மட்டும் போதாது, அவனுக்கு உயர்ந்த கல்வியை அளித்து அறிஞர் அவையில் முதன்மை வகிக்கச் செய்தல் தந்தை மகனுக்குச் செய்யும் பெரிய உதவியாகும் என்கின்றார்.

தந்தை மகற்கு ஆற்றும் உதவி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல் (7:7)
என்பது திருக்குறள்.

இந்தக் கடமையுணர்வு எந்தத் தந்தைக்கும் இயல்பாய் இருப்பது. இந்த உணர்வின் அடிப்படையிலேயே தந்தையின் அறிவுரைகள் அமையும். அவற்றை மக்கள் கேட்டு நடத்தல் வேண்டும்.

'தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை' என்று அவ்வையார் சொல்கின்றபோது, தந்தையின் சொல்லையே நீ கேட்டு நடக்க வேண்டும் என்னும் தொனிப் பொருளே மேலோங்கி நிற்கின்றது. அதனையே அவர் உண்மையில் சொல்ல வருகின்றார். தந்தையின் சொல்லைக் கேட்டு நடந்தால் நன்மையடையலாம், வாழ்க்கையில் வளம் பெறலாம். தந்தையின் சொல்லை வேதவாக்காகக் கொள்ளும் பிள்ளைகளுக்குக் குறை ஒன்றும் இல்லை. குறைபோலத் தெரிந்தாலும் முடிவில் அது நிறைவேயே தரும். இராமாயணம் பாரதம் போன்ற காவியங்களும் இக் கருத்தையே வலியுறுத்தக் காணலாம்.

அன்பர் திரு. சண்முகராசாவும் அவரது உடன் பிறப்புக்களும் தமது தந்தையாரின் சொல்லைக் கேட்டு நடந்தவர்கள். அன்பு, நாணம், அடக்கம், பண்பு, பெரியோரை மதித்தல் முதலான சால்புகளைத் தாங்கி வாழ்க்கையில் வளர்ந்தவர்கள்.

அவர்களைச் சான்றோர் ஆக்கி, அவையத்து முந்தி இருக்க வைத்த அருமைத் தந்தையார் திருவாளர் கணபதிப்பிள்ளை தெய்வேந்திரம் அவர்கள் இன்று இல்லை. எனினும் தந்தையாரிடம் அவர்கள் கேட்டு நடந்த மந்திரச் சொற்கள் தொடர்ந்து அவர்களை வழிப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கும்.

வி. கந்தவனம்

ஓம் ஸ்ரீ சாமி ராம்

சாயி பக்தர்களுக்கான ஓழுக்க முறைகள்

பகவானின் போதனைகளை எந்த நேரமும் நினைப்பதற்கும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும், சற்குருவின் தகுதிவாய்ந்த கருவியாக நாம் அமைவதற்கும், ஓவ்வொரு உறுப்பினரும் சாதனை (ஆண்மீக ஓழுங்கு) செய்ய வேண்டும். செய்யும் சாதனைகள் அன்றாட வாழ்க்கையின் ஒரு அம்சமாக இருத்தல் வேண்டும். சாயி பக்தர்கள் சங்கத்தின் விகவாசமான அங்கத்தவர்களாக இருந்து தங்கள் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதற்கு பாபா அவர்கள் வகுத்துள்ள ஒன்பது அம்சத் திட்டம் பின்வருமாறு:

1. தினந்தோறும் தியானமும் பிரார்த்தனையும் செய்தல். எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்தவராயினும், மனதை அமைதிப்படுத்திச் சிந்தனையைக் கட்டுப்படுத்தல் அடிப்படைச் சமய அனுட்டானமாகும். தம்முள் இருக்கும் தெய்வீகத்தை அனுபவிக்க விரும்புவோர் செய்ய வேண்டிய சாதனைகளுள் தியானத்துக்குத் தான் பாபா முதலிடம் கொடுக்கின்றார்.
2. குடும்பத்திலுள்ளவர்களுடன் வாரத்துக்கு ஒரு முறை பஜனை/பிரார்த்தனை செய்தல்.
3. சாயி பக்தர்களின் பிள்ளைகளுக்காக நிலையத்தினால் ஓழுங்கு செய்யப்பட்ட சத்திய சாயி ஆண்மீகக் கல்வி நிகழ்ச்சிகளில் (Bala Vikas) பங்குபற்றுதல்.
4. மக்கள் சேவையே மகேஸ்வர சேவையாக ஏற்று நிலையத்தின் சமூக சேவை நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றுதல்.
5. நிலையத்தால் நடத்தப்படும் பஜனை நிகழ்ச்சிகளுக்குக் குறைந்த பட்சம் மாதம் ஒரு தடவையாவது சமுகமளித்தல்.
6. சாயி நூல்களை ஓழுங்காகப் படித்தல்.
7. எல்லோருடனும் மென்மையாகவும் இனிமையாகவும் பேசுதல்.
8. பிறரைப் பற்றி அவர் இல்லாத இடத்தில் புறங்கூறாதிருத்தல்.
9. “ஆசைகளை மட்டுப்படுத்தல்” என்பதை வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடித்து, அதனால் பெறக்கூடிய சேமிப்பை மானிட சேவைக்குப் பயன்படுத்துதல்.

தெய்வீக அழைப்பு

உணவினை வீணாக்க வேண்டாம்.
 சக்தியை வீணாக்க வேண்டாம்.
 நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம்.
 பணத்தை வீணாக்க வேண்டாம்.
 தேவையற்ற விடயங்களை உன் உள்ளத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டாம்.
 உன்னிடம் இருக்கும் எந்த வகையான அறிவையும் நல்ல வழியில் உபயோகப்படுத்துக.
 ஓம் காரம்
 ஓம்... ஓம்... ஓம்...

காயத்ரி மந்திரம்

ஓம் பூர் புவஸ்வாஹ
 தத் ஸவிதார் வரேண்யம்
 பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹீ
 தியோ யோனப்ர சோதயாத்
 (மேலுள்ள நான்கு வரிகளையும்
 மூன்று தரம் கூறவேண்டும்)

ஓம் சாந்தி... சாந்தி... சாந்தி

அஷ்டோத்ர சத நாமாவளி

ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பகவான் ஸ்ரீ ஸத்ய ஸாயி பாபாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத்ய ஸ்வரூபாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத்ய தர்ம பராயணாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி வர தாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத் புருஷாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸத்ய குணாத்மனே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது வர்தனாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது ஜன போதணாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வக் ஞாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ஜனப்ரியாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வே சக்தி மூர்த்தயே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ சாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ஸங்க பரித்யாகினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வாந்தர் யாமினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி மஹிமாத்மனே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி மகேஸ்வர ஸ்வரூபாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பர்த்திக்ராமோத் பவாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பர்த்தி வேஷ்டர் நிவாசினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி யஸகாய ஷ்ரிதி வாஸினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஜோடி ஆதிபல்லிசோம்பாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பரத் வாஜி ரிவதி கோத்ராய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த வத்ஸலாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அபாந்த ராத்மாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அவதார மூர்த்தயே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ பய நிவாரினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆபஸ்தம்ப குத்ராய நமஹ

ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அபயப்ரதாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ரத்னாகர வம்சோத் பவாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஷிரடி ஸாயிஅபேத சக்தி அவதாராய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சங்கராய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஷிரடி ஸாயி மூர்த்தயே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி த்வாரகா மாயி வாஸினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சித்ராவதி தட புட்ட ப்ரத்தி விஹாரினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சக்தி பிரதாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சரணாகத தராணாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆனந்தாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆனந்ததாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆர்த்தத்ராண பராயணாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அநாத நாதாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அஸஹாய ஸஹாயாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி லோக பாந்தவாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி லோக ரட்சாபராயணாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி லோக நாதாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி தீன் ஜன போஷணாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி மூர்த்தி த்ரயஸ்வருபாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி முக்தி பிரதாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கலுஷி விதுராய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கருணாகராய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வா தாராய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வஹ்ருத வாஸினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புண்ணிய பல ப்ரதாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ பாப சயகராய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ ரோக நிவாரினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸர்வ பாத ஹராய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அனந்த நுத கரத்தாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆதி புருஷாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆதி சக்தியே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அபருப சக்தினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அவ்யக்த ரூபினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி காமக்ரோத த்வம்ஸினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கனகாம்பர தாரினே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அற்புத சர்யாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆபத்பாந்த வாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரேமாத்மனே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரேமமூர்த்தயே நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரேம ப்ரதாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ப்ரியாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்தப்ரியாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த மந்த ராய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த ஜன ஹ்ருதய விஹாராய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயிபக்த ஜனஹ்ருதயாலயாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்த பராத்னாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்தி ஞான ப்ரதீபாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பக்திஞான ப்ரதாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சக்ஞான மார்க்க தர்சகாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஞான ஸ்வருபாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கீதா போத காய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஞான ஸித்தி தாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சுந்தர ரூபாய நமஹ
 ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புண்ய புருஷாய நமஹ

ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி பலப்ரதாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புருஷாத்தமாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி புராண புருஷாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆதீ தாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி காலா தீதாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸித்தி ரூபாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸித்த ஸங்கல் பாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆரோக்ய ப்ரதாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி அன்ன வஸ்தர தாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸம்ஸார துக்க சயகராய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸ்ரவாபிஸ்டப்ரதாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கல்யாண குணாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கர்ம த்வம்ஸிணே நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது மானஸ சோபிதாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸ்ரவ மத ஸம்மதாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாது மானஸ பரிசோத காய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸாத கானுக்ரஹ வடவ்ருஷ
ப்ரதிவ்டாபசாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸகல ஸம்சயஹராய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸகல தத்வபோத காய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி யோக்ஸ்வராய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி யோகீந்ர வந்திதாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸ்ரவ மங்களகராய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஸ்ரவ ஸித்தி ப்ரதாய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆபத்திவாரிணே நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி ஆர்த்தி ஹராய நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி சாந்த முர்த்தயே நமஹ
ஓம் ஸ்ரீ ஸாயி கலை ப்ரஸன்னாய நமஹ
ஓம் பாவாண் ஸ்ரீ ஸுக்ஷம ஸாயி பாவாய நமஹ

மங்களாம்! மங்களாம்! மங்களாம்!

பத்திரிகைப் பணியிலும் சமுதாயப் பயணத்திலும் என்மோடு கரங்கோர்த்த இனிய நன்பர் வீணைமைந்தனின் (கே. ரி. சண்முகராஜா) ஆரூயிர்த் தந்தையரின் மறைவுத் துயரில் உருப்பிடிம் இருந்திருக்கிறது.

நிச்சயமற்ற உலகில் நிச்சயமான மரணத்தை
வென்றிட யாருளர்!
பிறப்பின் முடிவு இறப்பு; இடையில்தான் எத்தனை நடப்பு!
இருப்பினும், பிறந்தகத்தில் இறப்பதென்பது
இப்போது எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை.
அகதிகளாய், அனாதைகளாய், உற்றத்தையும் சுற்றத்தையும்
இழந்தும் துறந்தும் திரியும் எமக்குள்
நண்பரின் தந்தையர் கொடுத்து வைத்தவர்!
அவரது ஆக்ம் சாந்திக்கு இறைவனை இறைஞ்சகின்றோம்.

ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம்
பிரதம ஆசிரியர், ‘உதயன்’.

எமதன்பு ஜயாவே ஏங்குகின்றோம் உம்நினைவால்!

ஆழிகுழ் உலகின் அழகிய திலகமாம்
சழவள நாட்டின் வடபால் தன்னில்
குழ்புகழ் மலிந்த யாழ்நகர் தன்னில்
களனியும் காவும் பழநிறச் சோலையும்
கற்ற வல்லோரும் தொழில் விற்பன்னரும்
உற்றநற் சேவை அரச ஊழியரும்
புத்தகம் எழுதும் புத்திசாலிகளும்
விக்கினங்கள் தீர்க்கும் விநாயகரும்
வல்வினை யறுக்கும் வயிரவக் கடவுளும்
அம்மாள் அருளொடு முருகன் ஆசியும்
அன்புள்ளம் கொண்ட அருமை மக்களும்
புதுமைகள் நிறைந்த சங்கையம் பதியில்
குறையெதும் காணா நற்குடி தன்னில்
தெய் வேந்திரம் ஜயா வந்துதித்தார்.

சீர்பெறு நற் தாத்திரு வருடம் கார்த்திகைத்
திங்கள் முன்றாம் நாள் பூர்வபக்க ஞாயிறு புகழ்
ஸ்பதி பார்புகழும் சங்கைநகர் தந்த மகன்
கனவான பாரை நீத்து வான்புகுந்தார் பணிந்து!

நேற்றிருந்தார் இன்றில்லை என்ற பெருமை
நிலையற்ற இவ்வுலகுக்கு நெடுங்காலம் உண்டு.
கூற்றுவராம் நல்லோராம் மக்கள் மீது
கொள்கின்ற அன்பினுக்கோ குவலையத்தில்
குறைவும் இல்லை மற்றரிய வல்வினையை
வென்றிட்ட மக்க ளொவரும் இவ்வுலகில்
நிலை பெற்று வாழ்ந்ததும் இல்லை.

போற்றி நிற்போம் இறை பதத்தை
தெய்வேந்திரம் (ஜயா) புனிதனாவி சாந்தியுற்று
இறையோடு பொருந்து மாறே!

அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காக
இறைவனை வேண்டி நிற்கும்
கண்டா வாழும் சங்கானை மக்களின் சார்பில்,
சங்கையகத்தினர்.

இவள் பூஜைக்கு ஆகாத பூவா?

கவிதா ராஜன்

கண்ணவன் என்றவன் கோண்டவன் சென்றால்
கண்ணரில் நீந்திடும் யேன்மை - அவள்
காவல் இல்லாத பூவனம் போலென்றும்
எங்கிக் கிடப்பதே உன்மை - இனி
ஏற்றும் அவனுக்கு இல்லை.

கோண்டவன் தன்னைக் கோவிலென் ஹேற்றிடும்
கோள்கையில் வாழ்பவள் தமிழ்ச் சி - அந்தக்
கோவில் சிதைந்தாலும் தேயில் வம் அவனேன் ஹே
காலத்தை வெல்லும் சக்தி - அவள்
கணவன் மேல் கோண்ட பக்தி.

மங்கல கையை மாட்சிகள் எல்லாம்
மன்னவன் உள்ள வருதான் - அவன்
பாடையில் ஏறிப் பயணித்தால் மங்கலம்
பாவைக்கு எட்டுச் சுரைதான் - அவள்
பகலிலும் குருட்டு நிலைதான்.

பச்சை சிவப் பென்றும் யற்பல வர்ணங்கள்
யட்டினில் கட்டி மகிழ்ந்தாள் - பாதகன்
காலனிடை வந்து கணவனைப் பிரித்தால்
ஆசையை தீழுட்டி ஏறிப் பாள் - வெள்ளை
ஆடையில் பூவுடல் மறைப் பாள்.

பிள்ளைக்கு கல்யாணம் காட்சிகள் என்றால்
பின்னாடிப் பின்னாடி நிற்பாள் - பிள்ளை
வாழ்க்கையில் கேடுகள் விளைந்திடு மென்ஹே
முகம்காட்ட முன்வர மறுப் பாள் - தன்
தலைவிதி நொந்தவள் தூடிப் பாள்.

கணவனை இழந்தவள் கைம் பென் நல்ல
காரியம் செய்வது தவறாம் - புயல்
காற்றினில் வீழ்ந்த பூவோன்று பூஜைக்கு
ஆகாது என்றநு வேதம் - பெண்ணும்
அவ்வழி என்பது பாவம்.

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக கேட்டேயும் வாட்டாங்கன்
மாதே வளருதியோ வனசெவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்தியவாழ்த் தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிலிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே
சதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசம்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிமூயாய் நேரிமூயீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க் னேர்த்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பதாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோககன் தில்லைச்சிற் ரம்பலத்துள்
சசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்

முத்தென்ன வெண்ணைக்கயாய்முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தனா னந்தன் அமுதன்னன் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
புத்துடையீர் சசன்பழ வடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்

ஒண்ணித் திலநைக்கயாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்போருளைக்
கண்ணுக் கிளியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணொக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்

மாலறியா நான்மகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ஸேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிர் கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோநாட்டுஞ்
சீஸமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
றோலம் இடினும் உணராய் உணராய்கான்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

மானேந் நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளுங்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்

அன்னே இவையுங் சிலவோ பலவமர்
 உன்னற்கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவணன்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென் நுழன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் ரெல்லோழும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்!

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வென் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடுணோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 அழியான் அன்புடமை ஆழாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்!

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிராணாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணியோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவை ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்யோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்!

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணெணாரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஒது உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
 ஏதவனாதவன்ஹார் ஏதவன்பேர் ஆருந்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்!

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஜயா வழியடியோம் வாழ்ந்தொங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவென் ஸீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஜயாநீர் ஆட்கொண் டருஞும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்!

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 சுத்தனில் வானும் குவலயமும் எல்லோழும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைகிலம்ப வார்க்கலைகள்
 ஆர்பரவஞ் செய்ய அனிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்கணனீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்!

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கொனும் போன்றிசைந்த

பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் பனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

காதார் குழையாடப் பைய்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடக்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் குழகென்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வனைதன்
 பாதத் திறம்பாடு ஆடேலோ ரெம்பாவாய்

ஒரோக்கால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரோருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிச்சர
 நீரோருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரோருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பனியாள்
 பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரோருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண் முலைநீர் வாயார நாம் பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆனுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னாஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆனுடையாள்
 தன்னிற் பிரிலிலோ எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவணமக்கு முன்கூரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழிவாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 அங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருஞஞ் சேவகனே
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழுப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுகித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறக்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்
 றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னப் ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லாது எம்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழுலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்

போற்றி அருளுக்நின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுக்நின் அந்தமான் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் ஸாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் ஸாவுயிர்க்கும் ஈராம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உட்யவாட் கொண்டருஞம் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிந் ராடேலோ ரெம்பாவாம்

முற்றும்.

நன்றி நவில்கிழோம்

- * எங்கள் அன்புத் தந்தை, மதிப்பிற்குரிய திரு. கணபதிப்பிள்ளை தெய்வேந்திரம் அவர்கள் இயற்கையெய்திய தகவலறிந்து, நேரில் வந்து எங்கள் துயரங்களைப் பகிர்ந்து ஆழுதல் வழங்கிய மொன்றியல்-கோன்வால்-ரோற்றனரோ நகரங்களில் வசிக்கும் நண்பர்கள், அன்பர்கள்;
- * ரொற்றனரோ-மொன்றியல்வாழ் அந்தனைப் பெருமக்கள்;
- * தொலைபேசி வாயிலாகவும், இரங்கல் மடல்கள் அனுப்பியும் தேறுதல் பகன்ற பெரியோர்கள், நண்பர்கள்;
- * பத்திரிகை, எழுத்துலக நண்பர்கள்;
- * நம்நாடு, உதயன், தமிழர் தகவல், ஈழநாடு, தமிழன் வழிகாட்டி, செந்தாமரை, கீதவாணி வாணோலி ஆகிய வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களின் உரிமையாளர்கள்;
- * நினைவஞ்சலி நாளில் கலந்து பிரார்த்தனை செய்த பெரியவர்கள், நண்பர்கள்;
- * நினைவு மலரைத் தயாரித்து வழங்கிய ‘அகிலன் அசோஷியேற்ஸ்’ நிறுவனர்களான மதிப்பிற்குரிய (தமிழர் தகவல்) திரு. எஸ். திருச்செல்வம் தம்பதிகள்;
- * அருமை நண்பர் ‘தமிழாலயம்’ கவிதாராஜன் குடும்பத்தவர்கள்;
- * கவிஞர் கந்தவனம், நண்பர்கள் ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம், ‘தவகம்’ வே. இராஜலிங்கம்;
- * மற்றும் அன்பு நெஞ்சங்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் குடும்பத்தின் சார்பில் உளம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தெ. சண்முகராஜா குடும்பம்,

மொன்றியல். 1-514-747-5931

தெ. நங்கநாதன் குடும்பம்,

ரொற்றனரோ. 1.416-755-8354

கூட்டாகப் பிரார்த்திக்கின்றோம்!

கலை-இலக்கிய-பத்திரிகையாளர்களின்

அன்புக்கினிய நண்பரான்

‘வீணைமைந்தன்’

கே. ரி. சண்முகராஜா அவர்களின்

பாசமுள்ள தந்தையாரின்

ஆுத்மா சாந்திபெற

கூட்டாகப் பிரார்த்திக்கின்றோம்!

‘தமிழர் தகவல்’ வெளியீட்டகம்

‘ஸ்மநாடு’ கண்டா நிர்வாகம்

‘நம்நாடு’ வெளியீட்டாளர்கள்

‘உதயன்’ வெளியீட்டகம்

‘கீதவாணி’ வாணோலி நிலையம்

‘ரோஜா’ வெளியீட்டகம்

‘தமிழன் வழிகாட்டி’ வெளியீட்டாளர்கள்

‘தமிழருவி’ வெளியீட்டகம்

தொழில்நுட்ப அமைப்பு
தமிழ் கிரிஜெட்டஸ் - கண்டா

அச்சமைப்பு

அச்சடிப்பு

அகிலன் அசோவதியேற்ஸ்

416-920-9250